

Eleni juni 2011

Alweer 2 jaar geleden schreef ik de laatste update over mijn dochter Eleni, nu inmiddels een puberende 16-jarige.

Sinds 2009 is het goed met haar gegaan. De testen bij de Universiteit in Leiden lieten zien dat Eleni inderdaad erg gebaat is bij allerlei vormen van hulp, die ze trouwens al kreeg.

Voor de school was het nu ook duidelijk dat Eleni niet alleen wat extra wiskunde lessen nodig had maar dat het belangrijk was het hele lesaanbod iets anders aan haar te presenteren.

Voor Eleni was het bezoek aan het Ambulatorium en de onderzoeken door Prof. Swaab en Dr. Van Rijn en een korte therapie met Dr. Bierman heel positief. Ze is na die onderzoeken een periode vaak emotioneel geweest. Voornamelijk omdat ze een soort erkenning kreeg van de gevoelens en de problemen waar ze mee worstelde.

Ze is nu een Grade 9 leerling, dat is te vergelijken met 4e klas middelbare school HAVO/VWO. Het is niet makkelijk voor haar, ze is een C student, vergelijkbaar met een 6, maar wordt enorm geprezen omdat ze heel erg georganiseerd is en heel hard werkt en zelden de moed opgeeft.

Sociaal is het ook niet altijd makkelijk, omdat ze zich vaak minder voelt dan anderen maar ze heeft vriendinnen en doet net als iedere puber leuke dingen. Waar we nog niet echt aan begonnen zijn is uitgaan maar dat ligt meer aan haar ouders denk ik. We willen haar vaak nog iets te veel beschermen.

Wat we nog steeds merken is dat ze ondanks dat ze bladzijden vol kan schrijven over wat er in haar om gaat toch met spreken vaak wat te kort schiet en daar door wordt ze weer zo boos dat ze erg driftig kan worden uit frustratie.

In Leiden had de psychologe ons ook al gezegd dat er heel veel in haar hoofd omgaat, dat ze enorm veel ziet en voelt en denkt maar dat ze al die dingen niet kan omzetten in spreektaal. Dat dat frustrerend is kan ik me voorstellen.

Dit jaar in augustus gaan we verhuizen naar Nederland. Voor Eleni en haar 12 jarige zus Nina is dat voor de eerste keer in hun leven dat ze in Nederland gaan wonen. Ze gaan allebei naar de Amerikaanse School in Wassenaar. Na uitgebreid overleg heeft de school Eleni aangenomen, niet in de laatste plaats door de aanbevelingen van de leraren op haar huidige school die haar zo veel lof toezwaaien voor haar werkhouding en haar persoonlijkheid dat de nieuwe school zei: dit soort leerlingen willen we graag hebben.

Een nieuw begin dus voor ons allemaal. Voor Eleni extra moeilijk omdat zij toch vaak nieuwe situaties en groepen die ze niet kent eng vindt. Haar onzekerheid komt dan weer naar boven. Maar we hebben heel goede hoop. Ook de school helpt mee om de overgang makkelijker te maken.

Ondertussen heeft ze de afgelopen jaren veel aan sport gedaan op school. Ze was dit jaar aanvoerder van het Highschool volleybal team.

Ook haar beugel is er uit na jaren. Mondverzorging is en blijft een belangrijk iets, voor iedereen, maar toch zeker voor Eleni omdat zij snel gaatjes heeft.

Al met al zijn we heel trots op onze meisjes en we hopen dat de nieuwe periode in Nederland weer heel veel mooie dingen gaat brengen.

Sofia, juni 2011

Jolande van Koert